

Az összefogás hoz jó eredményeket

folytatás az 1. oldalról
sőt, létszámához képest igen jelentős, hírnévvel, jó hírrel bíró város. Kedves szarvasiak, kéretik ennek örülni, adjon ez is tartást, önbecsülést az itt élőknek! Nagyon sokunk munkája van ebben benne, én magam is mindig azon vagyok, hogy az országos, depressziós közhangulat itt ne legyen irányadó, hanem az innovációs képességünkről, ötleteinkről összefogásunkról, szorgalmas munkánkról, jókedvünkről legyünk ismertek.

– *Az előttünk álló esztendő milyennek ígérkezik a városvezető szemével?*

– Azt mondhatom, hogy szokásos módon 2007-re is óriási feszültség van a működésre és fejlesztésre költendő pénzek között. Sokat kell költeni az állami közfeladatokra, a helyi adóbevételeinkből pótolva kell a működés finanszírozását már hosszú évek óta megoldani. Ugyanakkor a város nem működheti el az összes helyi bevételét, mert folyamatosan kell korszerűsíteni és fejleszteni is, a városlakók jogosan tartanak igényt további fejlesztésre, s a testület célja sem más, mint megismerve az igényeket, igyekezni azokat megvalósítani. Néhány példa: a belvíz-elvezető rendszer korszerűsítése, óvoda-iskola felújítása, a XXI. századi körülmények megteremtése, az életkörülmények, a komfort javítása, újabb utak építése és javítása, a szennyvízcsatorna hálózatának teljessé tétele, a piac bővítése, a városközpont rehabilitációja, gazdaságfejlesztést segítő beruházások, mint az ipartelepítési út, és sorolhatnám még hosszan. Az is nyilvánvaló, hogy az áremelkedések, az infláció, az adóemelések hatásai alól mi sem tudjuk kivonni magunkat, a keresletcsökkenés, a munkahelyek veszélyeztetettsége itt is érződni fog, nem lesz könnyű az elért pozíciókat megtartani sem. Látni kell, hogy a kormány rendkívül eltökélt a saját pénzügyi célkitűzéseinek megvalósításában, aminek hatását az egyes emberek és családok, és a belőlük felépülő közösségek; a települések is megérik. Mindezekkel együtt a célunk a város vagyonának gyarapítása, a városlakók megismert igényeinek kielégítése, ez

nem kevés munkát jelent 2007-ben, de bízom benne, hogy azzal az összefogással, azzal a közösségi erővel, ami eddig is jellemezte városunkat, ezután is tudunk boldogulni.

– *Vannak-e konkrét, kiemelkedő tennivalók 2007-re?*

– Iszonyatos erővel készülünk a Nemzeti Fejlesztési Terv lehetőségeinek kiaknázására, mert ha most lemaradunk, ha nem tudjuk az uniós pénzeket maximálisan felhasználni – nem csak Szarvas, hanem az egész ország –, az lemarad-

hoz. Ez a testület, amikor nyolc évvel ezelőtt új ciklust kezdett, nehéz helyzetben volt, nem voltak kész tervek – minden ellenkező híresztelés ellenére. De sikerült sok munkával, sokszor fölöslegesnek tűnő tiszteletkörrökkel elérni azt a szintet, ahol most tartunk. Most még bonyolultabb minden, sokkal többet kell pályázni, hogy az eredményességi mutatónk megmaradjon, sokkal több döntést kell hozni, egy döntést többször is át gondolni. Sok a szubjektív elem is: iszonyú érdekrendszer-

Kistérségi pénzforrások 2004. II. félévétől	
2004. évi ösztönző támogatás	101 millió Ft
2005/2006. évi normatív támogatások	100 millió Ft
Szélessávú hálózat támogatása EU önerővel	230,7 millió Ft
Küzdelem a munka világából...	203,3 millió Ft
Parlagfű mentesítés	3,9 millió Ft
Egészségügyi műszerbeszerzés	1,2 millió Ft
KÖZKINCS pályázat	2,5 millió Ft
MOBILITÁS pályázat	3,0 millió Ft
Norvég Alap	127,5 millió Ft
2007. évi normatív támogatás (várható)	90 millió Ft
Összesen	836,1 millió Ft

dást, leszakadást fog jelenteni hosszú-hosszú évekre. Sajnos nem látszanak még konkrétumok, nincs meg a kályha, amitől indulni lehetne, pontosabban 4-5 kályha is valószínűnek látszik. Nekünk az a feladatunk – s erre minden erővel összpontosítunk is –, hogy megpróbáljunk mindegyikhez alkalmazkodni. Sok mindenre van elképzelésünk, s a képviselő-testület egységes abban, hogy minden lehetőséget kihasználjunk, mindenre pályázzunk, a lehető legtöbb elképzelést megvalósítsuk. Kész terveink is vannak, például a városközpont rehabilitációra, utépítések, a geotermikus energia további hasznosítására, idegenforgalmi fejlesztésekre, egyéb infrastruktúra fejlesztésre, gazdaságélénkítési beruházásokra, a felsőoktatás fejlesztésére, humán infrastruktúra (iskolák, óvodák) fejlesztésére.

– *Sok év távlatából, a munkát folyamatában figyelve a mostani időszak könnyebb, vagy nehezebb, mit a korábbiak voltak?*

– Azon polemizálni, hogy most könnyebb, vagy nehezebb, szerintem nem érdemes. A feltevéteket nem mi szabjuk meg, de alkalmazkodnunk kell azok-

reket kell felismerni, vagy legalább prognosztizálni, s azokat a hasznunkra fordítani. Azt jól megtanultuk, hogy a sült galamb nem repül. Az is tény, hogy nagyon sok minden nem sikerül, de nem panaszkodunk, hanem dolgozunk, s ha nem sikerül valami kétszer, háromszor, akkor megpróbáljuk negyedszer és ötödször is. Példa erre az idegenforgalmi beruházás pályázata, amit már kétszer elutasítottak, de most harmadszor is pályázzunk. Szarvas 18 ezer lakója, a kistérség 32 ezer lakója elvárja és meg is érdemli, hogy a lélekszámánál nagyobb

lehetőségei nyíljanak. Szokták mondani, hogy, ha a vonat megérkezik, akkor vagy felszáll az ember, vagy lemarad. Mi minden vonatra felszállunk, mert igaz ugyan, hogy jön következő, de az már nem ugyanaz, azt a lehetőséget, amit elmulasztunk, már nem tudjuk kihasználni. Kaptam én kritikát amiatt, hogy a piacot talán egyben kellett volna fejleszteni, kérdés, honnan lett volna rá pénz. Azt is mondták, hogy a szociális bérlakás építések üteme túl gyors, de én úgy látom, hogy lehattunk volna még merészebbek, hiszen a polgári kormány idején még 80 lakást tudtunk építeni, az első szocialista kormány idején már csak 20-at, aztán egyet sem. És ez nem pártpolitikai kérdés, hanem település-fejlesztési kérdés. Fontos az érzelmi szféra, de azzal azért tisztában kell lenni, hogy Szarvas nem tud diktálni sem az országos, sem a megyei politikában, tehát alkalmazkodni kell. Kormányok jönnek-mennek, a célok változnak, nekünk az adott időszak céljaihoz kell alkalmazkodni, arra a vonatra felszállni, ami éppen érkezik, ha az hasznos a mi közösségünk számára.

Véleményem szerint jövője van a kistérségi szerveződéseknek, annak a földrajzi-kulturális, gazdasági közösségnek, amit a Körös-szögi kistérség hat települése alkot. Kérdés, hogy a települések vezetői felismerik-e, hogy együtt tudunk többet adni az itt élő embereknek, közösen, összefogással tudjuk az örménykúti, a Csipkár-sori, a Kondoros-völgyi emberek érdekeit a legjobban szolgálni. **T.L.**

Magyar Kultúra Napja

1989 óta ünnepeljük minden évben január 22-én a Magyar Kultúra Napját. Ez is kifejezi a kultúra értékteremtő erejét, szerepét, jelentőségét. Talán most kevesebb figyelem esik erre, pedig a kultúra ápolása, a magyar nemzeti értékek megőrzése és terjesztése most is fontos feladat. Kiemelt figyelmet érdemelnek mindazok, akik a kultúra közvetítésében kiemelkedő szerepet vállalnak, azok a művészek, akik rádöbbennek miniket a világ szépségeire, akár prózában, akár versben vagy zenében. A kultúrát mindig minden körülmények között ápolni kell, hiszen e nélkül „elvész” a nemzeti közösség.

A régi kínai gondolkodó, Lao-ce szerint senki sem lehet pártfogója a kultúrának, a művészeteknek, mint ahogyan a vallásos emberre sem mondjuk, hogy Isten pártfogója. Eppen a kultúra az, amely pártját fogja az embernek: felemeli őt arra a szintre, hogy képessé váljék emberhez méltóan megélni életét, emberi és társadalmi kapcsolatait. **Domokos László**